

**ČASOPIS HOTELIJERSKO-TURISTIČKE ŠKOLE U
ZAGREBU**

TURIST

@hirivos

Slika učenice 2 f razreda Marte Pavlešić

UVODNA RIJEČ UREDNICE

Dragi HTŠ-ovci,

zadovoljstvo mi je predstaviti prvi ovogodišnji broj časopisa „Turist“ koji uključuje sve novosti i događanja iz područja turizma te rada naše škole, koje bi Vas, mlade turiste, mogle zanimati. U časopisu Vas očekuje godišnji pregled svega što su naši učenici napravili. Bili smo na državnom natjecanju iz talijanskog, državnom natjecanju Worldskills Croatia te na državnoj smotri Lidorana gdje su naši učenici ostvarili veliki uspjeh, a to su samo neki od brojnih članaka koje ćete moći ovdje pročitati. Bilo da budno pratite sve novosti ili da u školu dolazite više „turistički“, nadam se da ćete u ovom časopisu pronaći nešto i za sebe.

I u konačnici Vas pozivam da nam se pridružite svojim radovima i člancima te Vam želim ugodno čitanje!

Urednica: Lea Kovačić, 4. B

Redakcija:

Maja Licitar, Luka Bistrović, Hana Hamza, Matea Skledar, Iva Perić, Marta Nokaj, Elena Lončarević, Martina Čorluka, Igor Dejanović, Roko Raguž, Petra Puškadija, Branimir Gašpar, Karla Hogge, Karla Ivanković, Mihaela Hostić, Laura Huzjak, Marković Roberta, Nirvana Posilović, Fran Slonjšek, Iva Stary, Sara Sulić, Ema Ugarković, Marta Pavlešić.

Lektorirali (uz podršku prof. Ane Lojen):

Hana Hamza, Petra Puškadija, Roberta Marković, Nirvana Posilović, Maja Licitar, Elena Lončarević, Luka Bistrović.

Dan sjećanja u Vukovaru

Svake godine, 18. studenog u Vukovaru obilježava se Dan sjećanja na pad Vukovara i spomen na sve one koji su dali svoje živote u ratu. Svima nam je poznato kakvu su tragediju prošli Vukovarci i Vukovar, pa nije teško zamisliti atmosferu cijelog dana i mimohoda. U isto vrijeme se isprepliću osjećaji tuge, ljubavi i ponosa te je cijeli taj dan bio poseban doživljaj za nas.

Na put prema Vukovaru krenuli smo u 2 ujutro. Autobus pun učenika, profesora, nekoliko mladića koji su nam se pridružili, te nekoliko branitelja. Kako smo putovali po noći, većinu puta smo prespavali, no na jednom stajalištu blizu Vukovara iznenadio nas je gusti snijeg, samim time i razbudio. Nakon dugog puta stigli smo na autobusni kolodvor, iskrcali se i smisljali plan za dalje. U gradu je već bilo ljudi, iako je bilo tek 7 sati, te još ni kafići nisu radili. Nakon kratke šetnje našli smo kafić koji nam se dopao te uz razgovor o tome što nas sve čeka taj dan, popili kavu i čaj (za dodatnu toplinu i snagu).

Nekoliko sati kasnije krenuli smo prema mjestu gdje smo se uključili u povorku i od toliko ljudi teško je bilo uopće shvatiti gdje smo i vrlo smo se lako gubili, no atmosfera je bila odlična, svatko je svakome bio spreman pomoći i svi su bili raspoloženi za razgovor. Krenuli smo prema Vukovarskom groblju i iako bi za nas inače toliko hodanja bilo naporno i žalili bismo se cijelim putem, ovdje nije bilo tako. Bilo je lijepo hodati rame uz rame s toliko ljudi i s toliko emocija. Nakon dolaska na groblje i paljenja lampića, koje smo postavili pored bijelih križeva, uputili smo se nazad prema gradu. Ostatak dana smo proveli u kafiću uz piće i dobro raspoloženje te gotovo da nam se nije dalo vraćati kući, no predvečer je došao i taj trenutak kada smo se ukrcali u autobus i krenuli put Zagreba. Sigurni smo da će nama, kao i svima ostalima ovaj događaj ostati u dugom i lijepom sjećanju.

Marta Nokaj i Luka Bistrović, 4.f

Mirotvorac

Projekt *Mirotvorac* nastao je na inicijativu mladih i glavni cilj mu je potaknuti mlade na razmišljanje. Oni koji slušaju predavanja i čitaju knjigu zaslužni su za rezultate i uspješnost tog projekta. Marijan Gubina imao je 10 godina kada su njega i njegovu šesteročlanu obitelj zarobili. U zarobljeništvu je proveo 260 dana u kojem je proživio najgore oblike nasilja. Napisao je i autobiografski roman „260 dana“ koji je samostalno pisao 10 godina, i kojeg na kraju nije ni pročitao. Prema knjizi postavljena je i predstava, a krenule su i pripreme za snimanje filma u stranoj produkciji. Završetak filma očekuje se za dvije do tri godine jer se želi postići što bolja kvaliteta filma. Marijan Gubina godišnje održi stotine predavanja, u 5 godina blizu tisuću u Hrvatskoj ali i van Hrvatske. U budućnosti planira posjetiti sve škole u Hrvatskoj. Zahvaljujući profesorici Dijani Jerković-Križan koja je organizirala posjet, Marijan Gubina je svoje iskustvo podijelio i s učenicima naše škole 26. listopada 2018. godine. Reakcije svih koji prisustvuju predavanjima su uvijek pune emocija pa je tako bilo i kod nas. Najvažnija poruka koju bi Marijan Gubina htio da ponesemo s njegovog predavanja je da se ne stidimo pokazati ljubav, da si ne dozvolimo da postanemo emotivni invalidi, da ljubimo i pokažemo ljubav.

Karla Ivanković 2F

IZLOŽBA “SANJAM”

Dana 6. studenog 2018. godine, Sara Muslić iz 3.g razreda održala je izložbu fotografija “Sanjam” u Hotelijersko-turističkoj školi. Iako je Sara učenica tek trećeg razreda srednje škole uspjela nas je ostaviti bez daha kada smo vidjeli njezinu perspektivu na svijet, pa tako i na fotografije. Vidljivo je da nije imala zacrtanu

temu nego je jednostavno pustila da prstom okida sve što joj se svidjelo. Saru smo priupitale koja joj je bila motivacija te nam je odgovorila ; “Pokušavam drugačije fotografirati. Protiv stereotipa sam i želim prikazati da je svatko drugačiji i poseban na svoj način te da je svako tijelo savršeno, bilo druge boje, dužine ili širine. Ovim

fotografijama željela sam se udaljiti od nekakvog “tipičnog” izgleda žene ili muškarca koje svakodnevno vidimo u medijima te prikazati realnost.” Sara nam je rekla da se u budućnosti također želi baviti fotografijom te je već proučila sve akademije na koje će se prijaviti. Želimo joj puno uspjeha i sreće u postizanju njezinog cilja.

Maja Licitar i Elena Lončarević, 4.F

Mjesec hrvatske knjige

Manifestacija „Mjesec hrvatske knjige“ održana je prošle godine s glavnom temom „Baš baština“. Svečano otvorenje održano je 15. listopada 2018. godine u Knjižnici Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu, a u cijeloj manifestaciji sudjelovalo je više od dvjesto knjižnica diljem Hrvatske. „Kulturna baština širok je pojam, a upravo se u motu '(u)čitaj nasljeđe! primjećuje dvosmjeran proces u našem odnosu s baštinom: istodobno, mi gradimo baštinu i ona gradi nas“ napomenula je Sara Džapo, koordinatorica projekta.

Učenici naše škole iz 1., 3. i 4. razreda, pod vodstvom profesorice Lež-Drnjević koja je održala uvodni govor, sudjelovali su u čitanju i recitiranju dijalektalne poezije u Knjižnici Marije Jurić Zagorke.

Matea Skledar, Iva Perić 4.c

LATVIJA U HTŠ - Međunarodni projekt "Međukulturalni dijalog slavenskih jezika"

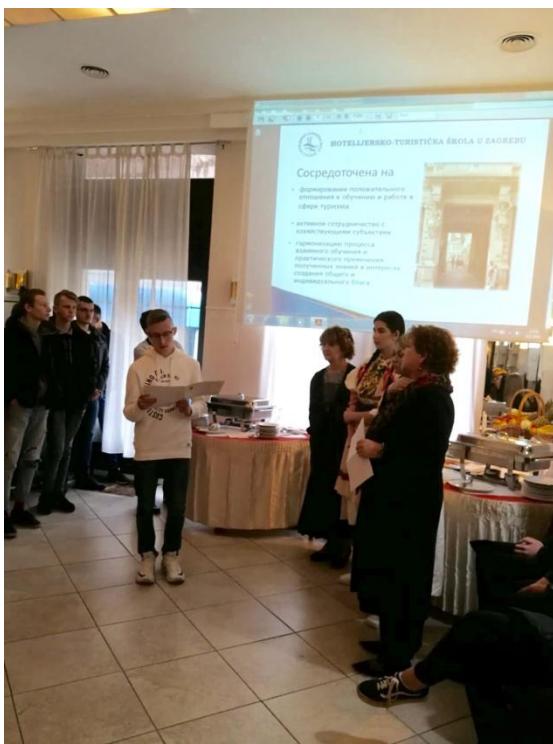
U sklopu međunarodnog projekta "Međukulturalni dijalog slavenskih jezika", naša je škola 6. svibnja 2019. ugostila učenike i nastavnike iz II. škole grada Kuldige, jedne od najstarijih odgojno-obrazovnih ustanova u latvijskoj regiji Kurzeme.

Voditeljica projekta je profesorica Irina Stikuta, a u okviru projekta upoznajemo se s poviješću slavenskih naroda, njihovom kulturom, običajima i tradicijom.

Cilj projekta može se predstaviti kraticom KTO - kultura, tradicija, običaji.

Službeni jezik projekta je ruski.

Učenici naše škole, koji ruski jezik uče kao treći strani jezik, pripremili su predavanja u kojima su predstavili našu školu, znamenitosti Zagreba, licitare kao zagrebački suvenir, sport i kratko, zanimljivo predavanje o "lažnim prijateljima prevoditelja". Prezentacije su pripremili Elena Lončarević, Marko Rakovac, Alen Mikulandra i Emerik Obelić.

U umjetničkom dijelu programa nastupila je i Gabriela Majdak. Gostima smo darovali licitare i promidžbeni materijal koji nam je ljubaznošću ustupila HTZ grada Zagreba te Kratki hrvatsko-ruski frazeološki rječnik koji su osmislili naši učenici uz pomoć profesorice Ljiljane Lež-Drnjević. S ponosom možemo reći da su naši učenici pokazali zavidno znanje ruskog jezika i vještina komuniciranja na stranom jeziku.

Gosti su također pripremili kratak program. Upoznali su nas sa svojom školom i prelijepim starim gradićem Kuldigom, njegovom poviješću i s Latvijom, a zborno su nam otpjevali i pjesme na latvijskom i ruskom.

Nakon prigodnog domjenka krenuli su na svoje daljnje putovanje prema Baškoj Vodi, Splitu i Dubrovniku.

Dogovorena je i daljnja suradnja s ovom školom iz daleke Latvije.

Prof. Ljiljana Lež-Drnjević

Christmas in Europe 2018. - Riga

Hotelijersko-turistička škola u Zagrebu je od 2. - 8. prosinca 2018. godine sudjelovala u manifestaciji *Christmas in Europe 2018.*, koja se ove godine održavala u Rigi, Latvija, u *Technical School of Tourism and Creative Industry*, a u organizaciji AEHT (*Association Européene des Ecoles d'Hôtellerie et de Tourisme*). To je projekt u kojem sudjeluju strukovne škole na europskoj razini, a na temu Božića i božićnih običaja svake od zemalja sudionica. Predstavljaju se regionalne, kulturne, religiozne i gastronomске tradicije, čime se doprinosi upoznavanju kulture drugih naroda i zemalja, toleranciji, razumijevanju i prihvaćanju sličnosti i razlika.

Manifestacija se održava svake godine u drugoj državi, a na njoj sudjeluju škole članice AEHT.

Kao članica AEHT, naša je škola ove godine sudjelovala treći put (prvi put 2010. godine na Azorima u Portugalu te 2011. kao škola domaćin, kad smo ugostili 25 škola iz 22 države EU).

U Rigi su nas predstavljale ravnateljica škole mr.sc. Marija Rašan Križanac, profesorica i mentorica naših učenica Ljiljana Lež Drnjević i učenice 3.g razreda Dora Skupnjak i Ema Đumljan. Tema je bila Božić u Zagrebu i okolici te su nas predstavljale odjevene u šestinske narodne nošnje. Na štandu naše škole su na najbolji način na engleskom i njemačkom jeziku predstavljale Zagreb, Hrvatsku i

božićne običaje. Uz projekciju DVD *Advent u Zagrebu*, upoznavale su brojne posjetitelje s našim gradom, znamenitostima i običajima, dijelile promotivne materijale dobivene od TZ Grada Zagreba, licitare i letke.

U umjetničkom dijelu programa nastupile su pjevajući božićnu narodnu pjesmu *Narodi nam se*, a u programu pod nazivom *European Buffet* predstavili smo se medenjacima, orehnjačom, makovnjačom i puricom s mlincima. Naš je stol izazvao oduševljenje jednostavnošću, ali i pravim tradicijskim pristupom.

Predstavile su i školski projekt *Mali muzej sreće*, koji su posjetitelji popratili s velikim zanimanjem, jer je svojim sadržajem neodvojiv od duhovnog rasta i spoznaja svakog čovjeka, osobito u ovo predbožićno vrijeme kad se svi susrećemo s pitanjima dobra, razumijevanja, nade i drugih pozitivnih vrijednosti čovjeka i čovječanstva.

Valja svakako spomenuti da su, iako samo događanje nije natjecateljskog tipa, prije svečanog zatvaranja manifestacije učenice Hotelijersko-turističke škole proglaštene najinformativnijim sudionicama događanja te su im uručene i prigodne nagrade. Osim posjetitelja za njih su svoje glasove dali i drugi sudionici, što već samo po sebi govori koliko su u predstavljanju Zagreba i Hrvatske bile uspješne.

prof. Ljiljana Lež-Drnjević

AEHT (Assotiation Européenne des Ecoles d'Hôtellerie et de Tourisme)

U nizozemskom gradu Leeuwardenu od 12. do 17. studenoga 2019. godine održavala se 31. godišnja konferencija i natjecanje AEHT-a.

Na manifestaciji je sudjelovalo preko petsto sudionika iz trideset i pet država, a našu školu predstavljali su Arijana Milić te Jan Borošak, učenici četvrtih razreda. Učenik Jan Borošak natjecao se u disciplini hotelski menadžment te ostvario odličan uspjeh osvojivši brončanu medalju. Uspješno je i odradila Arijana Milić koja se natjecala u disciplini recepcija.

Osim natjecanja, bila je to i prilika za dobru zabavu te sklapanje prijateljstava s učenicima iz drugih, ne samo hrvatskih nego i europskih škola. Kako bi čuli doživljaje učenika, odlučili smo ih intervjuirati.

Koliko prije i koliko često ste se nalazili s profesorima radi uvježbavanja prije samog natjecanja?

Arijana: Mentorica prof. Zonjić pripremala me svakim radnim danom od početka školske godine do samog odlaska na natjecanje.

Jan: Nalazio sam se s mentorom prof. Hrgovićem tri puta tjedno, bilo je rjeđe, ali smo duže ostajali kako bismo se pripremili najbolje što možemo.

Na koji način ste se pripremali?

Arijana: Sudjelovala sam na nastavi drugih razreda, učenici su glumili goste te mi uvelike pomogli kako bih stekla sigurnost prije samog odlaska na natjecanje.

Jan: Često smo odlazili u učionicu računalstva gdje smo vježbali na programu „CESIM Simulation“, i kao i Arijana, sudjelovao sam na nastavi drugih razreda prezentirajući na engleskom jeziku.

Je li vam bilo naporno?

Arijana: Bilo je poprilično naporno i na pripremama i na samome natjecanju.

Jan: Nije mi bilo naporno natjecanje, nego žurba i nervosa koja je bila prisutna tijekom cijelog natjecanja.

Kako ste se osjećali kada ste saznali da putujete u Nizozemsku?

Arijana: Bila sam doista uzbudjena jer je to bila jedinstvena prilika koja se isplatila, te pružila nova poznanstva i prijateljstva.

Jan: Bio sam vrlo uzbuden jer nikada nisam bio u Nizozemskoj, ali bio sam i počašćen što su upravo mene izabrali.

Jeste li se uz sav ovaj trud uspjeli i zabaviti i biti pravi turisti?

Arijana: Naravno da smo se uspjeli zabaviti. Navečer, kada bi završili sa svim obavezama, uživali bismo u klubovima te dobroj glazbi. Što se razgledavanja tiče, nismo imali puno za vidjeti u tom gradu.

Jan: Bio sam na prethodno organiziranim izlascima i na piću s ljudima koje sam upoznao te se odlično proveo.

Je li bila prisutna trema prije natjecanja?

Arijana: Bila je, ali uspješno sam je svladala, tako da nije stvarala veliki problem.

Jan: Naravno da jest. Tijekom prezentacije gledalo me barem pedeset ljudi koji su mi stvarali pritisak i nervozu.

Jeste li očekivali medalju?

Arijana: Očekivali smo da ćemo biti među prva tri mjesta, ali konkurencija je bila velika.

Jan: Da, očekivao sam i zlatnu medalju, ali što je tu je.

Kakav je osjećaj bio vratiti se u Zagreb, u školu?

Arijana: Čestitali su mi i postavljali pitanja o doživljajima s natjecanja.

Jan: Svi su mi čestitali i bili oduševljeni, ipak je ovo prva medalja u disciplini hotelskog menadžmenta u našoj školi te sam bio pošteđen ispitivanja.

Laura Huzjak i Elena Lončarević. 4.f

JUŽNA KOREJA

Zemlja Dalekog Istoka koja ujedno spada među gospodarski najrazvijenije države svijeta, svojom fascinantnom poviješću, tradicijom, kulturom i prirodnim ljepotama koje oduzimaju dah, svake godine privlači sve veći broj posjetitelja.

*Seoul
(Seoul)*

Gyeongbokgung palača

OPĆI PODATCI

GLAVNI GRAD: Seul (eng. Seoul)

BROJ STANOVNIKA: 51,164,435 (2018.)

POVRŠINA: 100,364 km²

JEZIK I PISMO: korejski jezik, pismo- Hangul

VALUTA: korejski won (1000 KRW= 5.78 HRK)

Korejski turisti- lideri u povećanju broja turista s azijskog tržišta

Republika Hrvatska i Republika Koreja imaju dobre gospodarske odnose, a prostora za napredak ima i u području turizma. „*Želimo proširiti suradnju u turizmu kako bi olakšali ulaganja u hrvatski turizam. Naše zemlje mogu surađivati i u drugim područjima, primjerice informacijske usluge i slično*“, izjavio je korejski veleposlanik.

'The Romantic in Croatia'- reklama Hrvatske

Okidač za navalu Korejaca u Hrvatsku bio je južnokorejski reality show 'The Romantic in Croatia' snimljen 2012.-te godine. Taj je serijal animirao brojne grupe mladih Korejaca da krenu u potragu za ljubavlju u više hrvatskih destinacija. Ubrzo je reality show postao reklama za hrvatski turizam, a uz velik interes korejskih producenata za snimanje u Hrvatskoj, rezultati su brzo postali vidljivi. Lani je iz Južne Koreje u Hrvatsku došlo 444.636 tisuća turista (20% više u odnosu na 2016.god), koji su ostvarili 548.624 tisuće noćenja (16% više u odnosu na 2016.god).

Reality show “Romantic in Croatia”

Koliko zapravo znamo o Južnoj Koreji? Svi znamo za korejske automobile Kiu i Hyundai, znamo za Samsung i Gangnam Style, ali većina nas bi ipak trebala

pogledati na internetu kako bi saznala više. Zato vam donosimo nekoliko zanimljivosti koje ne bi bilo loše zapamtiti.

1. RAČUNANJE GODINA

Južna Koreja je jedina država u svijetu s drugčijim sistemom računanja godina. U Koreji čim se dijete rodi ima jednu godinu zato jer se računa i vrijeme koje provede u majčinom trbuhu (znaju da je 9 mjeseci, ali zaokruže na godinu). Još jednu godinu dodaju si na Novu godinu 1.siječnja tako da svi korejci slave rođendan isti dan. Naravno, proslaviti će rođendan i na svoj pravi datum rođenja, ali neće si dodavati još jednu godinu.

KOLIKO SI STAR U KOREJI?

Ako si proslavio/la rođendan ove godine, računaj : **TVOJE GODINE + 1**

Ako još nisi proslavio/la rođendan ove godine, računaj: **TVOJE GODINE + 2**

2. LJUBAV

Ljubav je u Koreji velika stvar. Zato i imaju više blagdana za parove nego državnih blagdana. Godišnjice su im također jako važne te obilježavaju 22 dana veze, mjesec dana, 100 dana, 200 dana itd. Najpoznatiji blagdani su Valentino, „Pepero day“ i „White day“. Za Valentino, 14.veljače, djevojke daruju dečke dok na „White day“ samo mjesec dana nakon, 14.ožujka, dečki daruju djevojke. Postoji i „Black day“ koji se slavi 14.travnja. Na taj dan samci koji nisu dobili ništa za Valentino ili White day, jedu Jjajangmyun (crni rezanci), a kako bi još više suousjećali s tim

crnilom samačkog života, taj dan piju crnu kavu ili se čak obuku u crno. Na “Pepero day“ zaljubljeni si međusobno pokljanaju slatke pepero štapiće koje ili kupe ili sami izrađuju, jer kao što svi znamo, ljubav ide kroz želudac. ☺

Pepero štapići

Jjajangmyun (crni rezanci)

Kako bismo vam što bolje prikazali ljepotu i važnost Južne Koreje, odlučili smo popričati sa Teodorom Lazović. Mlada studentica biologije na Zagrebačkom PMF-u već zadnjih osam godina tečno govori i piše korejski jezik.

1) Reci nam nešto ukratko o sebi.

Zovem se Teodora, studiram na PMF-u na Biološkom odsjeku, a Korejom i korejskim jezikom sam se ozbiljnije počela baviti davne 2012. godine. Sljedeće godine, nakon što sam dobro naučila korejski jezik, odlučila sam skupiti novce i zadala sam si kao cilj da otputujem u Koreju i vidim tu, nama, egzotičnu zemlju Dalekog Istoka. Našla sam 3 studentska posla i za dvije godine (2015. na jesen) sam otputovala u Koreju na mjesec i pol dugo putovanje. Nakon puta u Koreju, moj se hobi najednom pretvorio u poslovnu priliku te će se, kroz naredne godine, u potpunosti specijalizirati za međunarodne odnose naše i njihove (moje dvije) zemlje.

2) Kako je započela ta ljubav prema Koreji i korejskom jeziku?

Kao svaka prava ljubav, krenulo je potpuno spontano. Prije upisa na faks slijedilo mi je najdulje i potencijalno najdosadnije ljeto. Završila sam maturu, upala odmah na faks koji sam htjela, nisam imala nikakvih drugih

obaveza osim ljenčariti do besvijesti. I tako sam u bespućima Youtbea naletjela na k-pop, skraćenica za korejski pop, dok sam istraživala azijsku plesnu scenu jer, ako se ne varam, baš je te godine na MTV America's best dance crew pobijedila neka azijska hip hop skupina. I vrlo brzo mi se playlista ispunila slatkim i "cheesy" korejskim pjesmicama, a s njima su došli i opasno zabavni korejski realityji, korejske drame i napisljetu filmovi. Danas polako razmišljam o tome da se krenem zabavljati s njihovom literaturom, ali otom- potom, prva na redu je diploma korejskog jezika koji pričam, pišem i čitam tečno.

Zimske Olimpijske igre u Koreji

3) Kako su reagirali tvoji roditelji i prijatelji na to?

Reakcije su u startu bile podvojene, a i dan danas se nije puno toga promijenilo. Roditelji su se zabrinuli što to s njihovim djetetom ne valja da, pored svjetskih jezika kao što je francuski i španjolski i dok sva druga djeca muče muku engleskim i njemačkim, ono uči baš taj "čing čongovski".

Priznali mi to sebi ili ne, nakon eto već sedam godina interesa za Koreju i dan danas reakcije većine poznanika su prilično predvidljive – uglavnom se toliko začude da prvo misle da se zezam, kada shvate da je istina, tu su pomiješani osjećaji šoka, nevjericice i zadivljenosti, a zatim slijede pitanja: kako i zašto baš korejski, otkud baš Koreja. Ali kao i oni, i ja si često isto pitanje znam postaviti i dan danas nemam pravi odgovor. To je bio splet

okolnosti, prijateljstava, ljubavi i intrigantne azijske filozofije koji me i danas tjeraju da napredujem u tom jeziku i da se usavršavam s ciljem da budem poput "domaćeg" na stranom teritoriju (Hrvatska). K-popu i interesu za Azijom mogu zahvaliti i na mnogim divnim ljudima i poznanstvima, a tako i dugim prijateljstvima. U krajnjoj liniji, to je i najljepši dio te priče jer nas u Hrvatskoj k-pop spaja. To je jedna proširena malo veća obitelj, u kojoj godine, uspjeh, ekonomsko stanje i odabir zanimanja nisu bitni, pa nas ta pozitiva vraća u djetinjstvo i čini nas na neki način kolektivno mlađima, a sve to zbog ljubavi prema istoj glazbi.

4) Što misliš koje su najveće razlike Koreje i Hrvatske?

Prvo što bih spomenula je radišnost. Rekla bih da su Korejci minimalno četiri puta radišniji od nas. I to se jako dobro vidi na njihovoj ekonomiji. Od jedne od najsromićnijih zemalja svijeta (na ljestvicama ispod Jugoslavije) na kraju Drugog svjetskog rata, Koreja se u zadnjih četrdeset godina uzdigla iz pepela i probila oblaka svojim uspjehom. Danas je jedna od vodećih ekonomija svijeta. Kada pogledam na naše stanje, nakon Domovinskog rata koji je bio prije dvadeset i kusur godina, ja ne vidim velike uspjehe, dobru vanjsku i unutanju politiku i općenito dobro kolektivno stanje uma u našoj državi. Iz tog razloga vrlo rado bih potaknula ljude na našim prostorima da uče na tuđem primjeru – primjeru Južne Koreje.

Ono što se isto jako osjeti u Koreji je snaga mnogoljudnog tržišta. Dobra ideja će sigurno uspjeti i biti profitabilna, ali isto tako će i loša ideja vrlo brzo propasti. Kod nas, zbog malog tržišta i slabe platne sposobnosti, nemamo takve fenomene i nažalost kako stvari stoje vjerojatno nećemo ni imati. Ono što je isto različito su filozofije života – azijski je svijet i u ovo moderno doba protkan budizmom i na njemu su izgradili ekonomiju koja se danas pokazuje kao jedna od najučinkovitijih, dok smo mi strogo kršćanski odgajani, pa nažalost jako rijetko preuzimamo inicijativu i rijetko imamo socijalni karakter te na taj način ugrožavamo pojedince koji nisu spremni uspjeti u postojećem kapitalističkom sustavu.

Jako bitna stavka korejskog života i poslovanja je naravno poštovanje – prema starijima, prema seniorima na poslu, seniorima u školi i takvo usađeno poštovanje stvara vrlo jasno određenu hijerarhiju koja funkcioniра kao fino isprogramirani stroj za stvaranje vrhunskih rezultata.

Po meni to su tri najbitnije stvari koje bismo mi mogli naučiti od Koreje, dok oni od nas mogu naučiti kako uživati u životu, kako spoznati sebe i ranije odrasti te definitivno, za razliku od njih, koji iscrpljuju svoju mentalnu snagu danonoćnim učenjem, naš odmoran i relativno lijep mozak sposoban je donijeti zaključke u pravo vrijeme o blo čemu, upravo zato što nije preokupiran drugim stvarima.

Zadnje što mogu naučiti od nas je ljubav prema samom sebi i ignoriranje stresa, koji oni uglavnom često utapaju u alkoholu.

5) Što je to KCE?

KCE ili Korea Croatia Events je udruženje studenata i učenika s glavnim ciljem promocije korejske kulture na prostoru Hrvatske. Oformili smo se 2018. godine u srpnju u Zagrebu, te smo se do jeseni proširili na ostale hrvatske gradove (Rijeka, Varaždin, Kutina, Split, Osijek, Pula), a tim se redom članstvo sastoji od Ide, moje zamjenice te ostalih vrlo vrijednih i slatkih studenata i studentica: Aleks, Eta, Eva, Lara, Lucija, Lea, Marija, Mia, Milica i Roko, s kojima zajedničkim snagama radimo na obogaćivanju paleta korejskih evenata u Republici Hrvatskoj. Svka podružnica ima svojeg voditelja koji živi u tom mjestu ili okolici, a centar aktivnosti je Zagreb.

6) Koja su ti najdraža mjesta koja si posjetila u Koreji?

Ima jako puno lijepih mjesta u Koreji, mnoga od njih nisam uspjela posjetiti, ali izdvojila bih par posebnih uspomena: vožnja biciklom po Seoul Sup (seoulskoj šumi), jedenje chimek uz Banpo daegyo (Banpo most) uz vodeni show u duginim bojama, planinarenje po Bukan san (planini Bukan) na kojoj se nalazi i Bukan skyway – cijela šetnica prepuna panoramskih stajališta s pogledom na Seoul, noćna šetnja na Namsan toranj u 2 ujutro dok nema turista i pogled na Seoul sa Namsan planine koja se nalazi usred samog Seoula, dočekivanje zore u Sheraton hotelu s pogledom na glavnu metro transfer stanicu i taj osjećaj uspavanog multimilijunskog grada koji se budi uz brojne KTX vlakove koji dolaze i odvode snene Korejce na njihova studentska ili radna mjesta, vreva kineskih turista u najprometnijoj shopping četvrti zvanoj Myeongdong, šetanje kroz Secret Garden u Doksugung palači skroz bosa jer su me nažuljale nove cipele kupljene dan ranije i za kraj vođenje našeg Olimpijskog odbora i odlazak na Olimpijske igre u

Pyeongchangu ove godine. Iako ima još puno sitnih momenata kojih se trenutno, ovako iz glave ne mogu sjetiti, Koreja je za mene jedno magično mjesto i svakako u zadnje vrijeme moja druga domovina.

7) Top 3 korejska jela koja moramo probati?

Samgyup sal i galmeji sal – dvije različite verzije korejskog BBQ-a, za nas Hrvate, mesoljupce, svakako idealan odabir.

Bibimbap je općenito odabir za strance u Koreji upravo zato što je zdrav (riža, povrće, jaja i meso) i dolazi u obje kombinacije - ljutoj i ne, pa je idealan izbor za one koji ne znaju koja je njihova granica ljutine.

Za one koji podnose ljuto preporučila bih tteokbokki i dalkgalbi – oba jela toliko ljuta da nakon nekog vremena jezik utrne, no svakako jedna od specifičnosti korejske kuhinje i je ljuta hrana začinjena češnjakom i čili papričicama.

Dio ovih jela može se i probati u dva korejska restorana u Zagrebu: Cro.K na samoj Harmici ili Omma restoran u Unskoj 2b s jelima koji su kuhanii kako i sam naziv restorana kaže kao kod majke.

8) Savjeti za one koji žele naučiti korejski.

Ja sam svakako zagovaratelj nekonvencionalnih metoda učenja jezika.

Povodim se od primjera kako mi kao bebe naučimo materinji jezik. Sigurno ne čitajući knjige. Knjige su za mene tek nadogradnja. Dakle, najbolje je baciti se u vatru, gledati, slušati i disati na tom jeziku i garantiram vam da ćete puno brže i bolje naučiti taj jezik. Za one koji ne znaju, u Zagrebu imamo dvije škole koje podučavaju korejski jezik – Enbe škola stranih jezika i Korejska baptistička crkva u Radićevoj ulici koja po simboličnoj cijeni podučava korejski jezik. A za one koji mogu učiti i od kuće preporučam svakako www.talktomeinkorean.com stranicu koja je prepuna dobrih podcastova s kojima učenje postaje svakako lakše.

Lea Kovačić, 4. B

HRVATSKO-KOREJSKI ODNOŠI

Korejski turisti- lideri u povećanju broja turista s azijskog tržišta

Republika Hrvatska i Republika Koreja imaju dobre gospodarske odnose, a prostora za napredak ima i u području turizma. O suradnji između Hrvatske i Republike Koreje u segmentu turističke industrije razgovaralo se na godišnjem Korejsko-Hrvatskom poslovnom forumu u organizaciji Veleposlanstva Republike Koreje u Hrvatskoj i Hrvatsko-korejskog poslovnog kluba pod pokroviteljstvom Ministarstva turizma RH, Korejske turističke organizacije i Korejskog poslovnog centra u Zagrebu – Kotra.

„Želimo proširiti suradnju u turizmu kako bismo olakšali ulaganja u hrvatski turizam. Naše zemlje mogu surađivati i u drugim područjima, primjerice informatičke usluge i slično“, izjavio je korejski veleposlanik.

Republika Hrvatska, u suradnji s korejskim veleposlanikom, želi ojačati suradnju s Republikom Korejom potpisivanjem sporazuma o turističkoj suradnji i nada se da će se to uskoro realizirati. Što se tiče turizma očekuje se da ćemo zadržati broj korejskih turista, ali također moramo raditi na ponudi nekih drugih sadržaja i turističkih tura koje će ih privući. Broj hrvatskih turista u Koreji je zanemariv te se nadaju da im je prezentacija Zimskih olimpijskih igara u Pyeongchangu ove godine bila dodatni motiv da posjete tu (nama) daleku destinaciju.

Očekivanja u budućnosti

Hrvatska je svoju turističku ponudu u korejskom Pyeongchangu predstavila zajedno sa Slovenijom, čiju je ponudu predstavljala Slovenska turistička organizacija u sklopu višegodišnjeg zajedničkog nastupa na dalekim tržištima. Zajedno su organizirali i poslovnu radionicu s hrvatskim odnosno slovenskim i korejskim turističkim partnerima, koja je održana u Slovenskoj kući u Olimpijskom selu. Tom je prigodom direktor Glavnog ureda HTZ-a Kristijan Staničić poručio da se ove godine iz Koreje može očekivati i više turista nego lani zbog uspostave većeg broja zračnih linija koje će Hrvatsku povezati s dalekim tržištima, poput Južne Koreje, Kine, Japana i drugih.

"Ove godine očekujemo daljnji rast dolazaka turista iz Južne Koreje, koji u Hrvatskoj posebno cijene prirodne ljepote, kulturne i povijesne znamenitosti, gastronomiju i aktivan odmor. Na tom tržištu pojačavamo i promotivnu prisutnost s obzirom da je riječ o turistima koji nam dolaze u velikom postotku izvan ljetnih mjeseci, čime pridonose i produljenju sezone", istaknuo je Staničić. Ocijenio je i da je korejsko tržište važno za hrvatski turizam te najavio i skoro otvaranje ureda HTZ-a u Seoulu. Lani je iz Južne Koreje u Hrvatsku došlo 444.636 tisuća turista (20% više u odnosu na 2016.god), koji su ostvarili 548.624 tisuće noćenja (16% više u odnosu na 2016.god)

'The Romantic in Croatia'- reklama Hrvatske

Okidač za navalu Korejaca u Hrvatsku bio je južnokorejski reality show 'The Romantic in Croatia' snimljen 2012.-e godine. Taj je serijal animirao brojne grupe mladih Korejaca da krenu u potragu za ljubavlju u više hrvatskih destinacija. Ubrzo je reality show postao reklama za hrvatski turizam, a uz velik interes korejskih producenata za snimanje u Hrvatskoj te pojačane akcije domaće turističke zajednice, rezultati su brzo postali vidljivi. Nakon uspjeha 'The Romantic in Croatia', uslijedilo je snimanje serije 'Noonas over Flowers', u kojoj nekoliko poznatih korejskih glumica putuje Hrvatskom kao backpackeri. Serija je emitirana od kraja studenog 2013. do siječnja 2014. i bila je najpopularniji turistički dokumentarac u Koreji koji je imao golem utjecaj, ne samo na opću popularizaciju Hrvatske i podizanja razine znanja Korejaca o Hrvatskoj, već su se i turistički djelatnici okrenuli Hrvatskoj puno intenzivnije nego prije što je zasigurno doprinijelo rezultatima koje ostvarujemo.

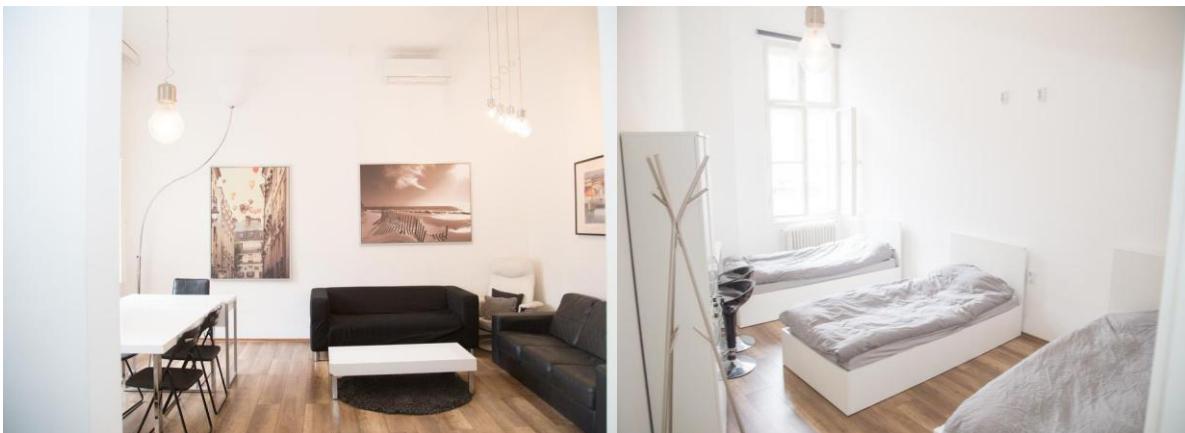
Korejski turisti traže destinacije koje će ih inspirirati, gdje će naučiti nešto o povijesti i načinu života, drugim riječima, koriste putovanja kako bi proširili svoje znanje i vidike te se osobno razvili i obnovili. Jedna od najvećih zamjerki koju Korejci imaju za Hrvatsku je činjenica da ona izvan ljetne sezone ne nudi previše turističkih sadržaja, a oni podjednakim intenzitetom putuju svih 12 mjeseci u godini.

Reality show “Romantic in Croatia”

LOVE CROATIA HOSTEL

U samom centru Zagreba nalazi se *Love Croatia Hostel*, hostel koji je specijaliziran samo za korejske turiste u Zagrebu. Korejci najčešće putuju sami, pa vole hostele, jer je opuštenija atmosfera te se mogu upoznavati i družiti s drugima. Noćenje košta između 15 i 100 eura, ovisno o broju kreveta u sobi. Na putu do soba sve je napisano na korejskom jeziku, od turističkih prospekata, tipkovnice na računalu do televizijskog programa, a u kuhinji se pripremaju samo najbolja korejska jela .

Love Croatia Hostel – dnevni boravak s blagavaonicom i sobe

Lea Kovačić, 4. B

„Uspjeli smo zeznuti cijeli planet u 100 godina“

School Strike 4 Climate, globalni je pokret učenika koji je pokrenula šesnaestogodišnja Švedanka Greta Thunberg. Upravo ona je motivirala sedamnaestogodišnjakinju Lauru Skalu, koja je svoj prvi prosvjed održala u ožujku 2019. u glavnom gradu Hrvatske, Zagrebu. No, samim time je i motivirala ostale ljude da rade prosvjede čime bi se više ljudi osvijestilo o problemima klimatskih promjena. Lauru ne samo da zanima ova tematika već i planira studirati znanost o okolišu, no kako tako nešto ne postoji u Hrvatskoj, planira otići studirati u Englesku.

Kada i kako ti je sinula ideja o prosvjedu za klimu?

„Ideja mi je sinula vidjevši Gretu koja je uspjela napraviti odličnu stvar sa prosvjedima u cijelom svijetu. Ja sam vidjela da se to ne organizira u Hrvatskoj, a kako mene generalno zanima ta tema i planiram se baviti time u budućnosti, mislila sam takvo nešto napraviti u Zagrebu.“

Koje su zapravo posljedice klimatskih promjena?

„Posljedice klimatskih promjena će se najviše odraziti na turizam. Hrvatska koja živi od turizma, će propasti. U kojem god će se ljudi sektoru baviti, susresti će se s problemima klimatskih promjena. Švedska i Engleska su već sada proglašile klimatsku krizu. Ono što smo sada postigli kao cijelo čovječanstvo je super, ali uvjek to treba biti bolje.“

Misliš li da je do prosvjeda trebalo doći puno ranije, a ne sada kada je situacija vrlo ozbiljna?

„Do prosvjeda je definitivno trebalo doći ranije jer mi, kao čovječanstvo, s ovime kasnimo već po 20-30 godina. Što se tiče konkretno klimatskih promjena, ono što mi sada osjećamo i što se sada događa u svijetu su posljedice ljudskog djelovanja prije 240 godina, ono što sada proizvodimo i što ispuštamo ćemo tek osjetiti. Zato se pokušava zadržati temperaturu ispod 1-1.5 stupnja Celzijevih. No, u ostalim zemljama se sada već pokrenuo proces akcija koje se više ne mogu zaustaviti. Stvari koje mi sada moramo napraviti su nemoguće, tako da smo uspjeli zeznuti cijeli planet u 100 godina...“

Jesi li očekivala da će te podržati ovoliko ljudi, od srednjoškolaca, studenata pa do odraslih i starijih ljudi?

„Podrška je bila ogromna, od starijih, profesora, organizacija, roditelja... Ja vjerujem da su ljudi svjesni da situacija nije idealna i da trebaju reagirati, ali tko će poduzeti išta, to je pitanje. Imamo jako visok životni standard i kada se svega moraš odjednom odreći, to bude teško.“

Po tvome mišljenju jesi li uspjela osvijestiti ljude o klimatskim promjenama?

„Po mome mišljenju jesam jer konstantno pričam o klimatskim promjenama zbog čega su i drugi počeli više pričati o tome. Svom bližem krugu prijatelja trubim o tome već godinu dana, možda i više. Nekad i na kavi sasvim slučajno počnemo pričati o tome jer koju god temu da počnemo sve se nadovezuje na to. Najvažnije je da se barem počelo više pričati o tome.“

Misliš li da bi netko drugi imao hrabrosti napraviti ovakav prosvjed, da nisi ti?

„Apsolutno. Generalno je to mogao bilo tko napraviti. Ja stvarno nisam napravila ništa toliko veliko, ali da je netko od 30-40 godina napravio isto to, ne bi bilo toliko „wow“.

Jesi li ponosna na to da nisi osvijestila samo grad Zagreb već i okolna mesta?

„Pa jesam, ja smatram da je ljudima samo bitan neki poticaj, kao što je i meni to bila Greta koja je prva imala hrabrosti napraviti takvo nešto. Nisi idiot ili čudan ako napraviš prvi nešto.“

Misliš li da ovakav prosvjed u Hrvatskoj ima onakav značaj kao i kod ostalih razvijenijih zemalja?

„Mi smo mala država pa je kod nas to malo teže. Druge države su puno jače, oni organiziraju već sada trideset i pet tjedana prosvjeda i puno su osvješteniji dok se u Hrvatskoj održalo samo tri prosvjeda. Kod nas se o tome minimalno priča, ili pričamo, a ništa ne poduzimamo.“

Jesu li klimatske promjene glavni problem i imamo li dovoljno vremena promijeniti ovu situaciju?

„Od globalnih problema, klimatske promjene su najvažniji problem. No, postoje problemi prekomjernog broja ljudi na zemlji, siromaštva, ratova koji se događaju upravo zbog nedostatka vode, ali kako će riješiti druge probleme ako ne riješi klimatske promjene? Trebali bi promijeniti automatski cijeli naš sistem, no i da riješimo klimatske promjene, ostaje nam planet krcat plastikom s kojom nemamo gdje. To će se mijenjati stoljećima, ali treba od nekuda početi, na primjer prestati proizvoditi plastiku.“

Što misliš jesu li gradiva na ovu temu dobro razrađena u školama?

„Po mome mišljenju ne. Moja profesorica iz geografije koja me i zainteresirala za ovo, zna izdvojiti par sati na to, a na drugim predmetima izdvojimo barem petnaest minuta. Konkretno klimatske promjene se nigdje ne spominju u školama i ako se spominju to je minimalno zbog čega jako malo ljudi i zna o tome. Prije nego što sam počela prosvjed, znala sam - ništa, zbog čega sam morala pričati sa više ljudi i pretraživati na internetu. Mislim da je problem što se mlade ne uči o tome, ne znam da li ne žele da znamo ili jednostavno ignoriraju ovaj problem...“

Na koji od tvojih prosvjeda se odzvalo više ljudi?

„Na prvi prosvjed se odzvalo jako puno ljudi, na drugom je bilo manje ljudi što smo i očekivali. Na drugom prosvjedu smo imali konkretnе ciljeve, predali smo zahtjeve u Sabor, stoga je prvi bio glasniji, a drugi efikasniji.“

Jesu li se političari odazvali ili reagirali na tvoj prosvjed?

„Sve je ostalo na riječima, što je bilo i očekivano. Poslali su nam mail da su primili zahtjev, a mi se možemo samo nadati da će nas doživjeti.“

Hoćeš li raditi još prosvjeda?

„Da, 24.5. će se održati idući prosvjed i nadam se dolasku više ljudi. Trebali bi svi doći, ne zbog toga što ćemo mi konkretnо napraviti kod političara, nego je to tema koja se ne tiče samo mene koja sam napravila prosvjed, nego apsolutno svih, pogotovo mladih.“

Mihaela Hostić i Nirvana Posilović, 4.e

Intervju s Markom Petrićem

Imali smo čast intervjuirati mladog hrvatskog glumca Marka Petrića kojeg možemo vidjeti na pozornici Gradskog dramskog kazališta Gavella te u novom filmu „Za ona dobra stara vremena“ te mnogim projektima.

Ssimpatičan glumac nas je ugostio u jednoj Gavellinoj prostoriji i naše polusatno istraživanje svijeta glumaca moglo je početi...

Marko Petrić je prvi glumački impuls osjetio sredinom srednje škole:

Gledao sam neki film i skužio sam da ja izgovaram te rečenice koje govori taj lik. Kao, zašto ja sad glumim doma u dnevnom boravku?

Ubrzo je počeo ići u dramsku školu u Zagrebačkom kazalištu madih i dok se nije ni snašao, došlo je vrijeme prijamnog. Budući da je išao u tehničku školu te je planirao upisati FER, bilo je poprilično neočekivano otići na prijamni za ADU.

No, Marko Petrić je otišao. Priznaje da se nije pripremao, stoga nije prošao.

Ovdje će se prikazati kako ovaj glumac nije jedan od onih koji odustaju od svojih snova:

Trebao sam sad reći starcima: „Ej, ljudi ne planiram ići na faks, nego pauzirati godinu i pripremati se za prijamni!“

Tako je i učinio. Spremao se cijelu godinu za prijamni (na koji je izašao u Splitu jer je bio prije onog u Zagrebu.

Tu sam prvi put zapravo shvatio što znači kad ti radiš nešto i kada se pripremaš.

Kako se pripremao?

Pa dosta sam čitao literature vezano za glumu općenito, za kazalište općenito. Išao sam na sve moguće dramske koje sam mogao naći. Sakupljaо sam sve informacije koje su mi bile potrebne.

Na pitanje koji mu je najdraži glumac je teško našao odgovor:

Pa teško je reći koji mi je najdraži zato što ima stvarno toliko vrhunskih glumaca koji su u određenim ulogama toliko briljirali.. Najradije bih rekao: "Ovaj mi je najdraži!" onda pogledam neki drugi film: "On mi je najdraži!" Znaš, to su vjerojatno svi glumci koje svi stalno nabrajaju: Marlon Brando, Jack Nicholson, Robert De Niro, Meryl Streep, Julianne Moore, Vincent Cassel....

Johnny Depp?

Pa Johnny Depp mi je drag glumac, ali mislim da se on pogubio u , recimo, zadnjih 20 godina. Da od 2002., 2003. g. nije zapravo snimio film koji je dobar. Ali do tad je bio revolucionaran glumac. Mislim, ja ga jako cijenim kao glumca i mislim da je izuzetan glumac. Zapravo, ovi glumci koji uspiju u Hollywoodu su izuzetni glumci.

A od hrvatskih glumaca?

Pa evo, ima ih dosta tu u Gavelli. Ozren Grabarić, Živko Anočić, Nataša Janjić, Iva Mihalić, Mia Biondić.. Nema te kategorije, gluma nije natjecanje na 100 metara pa tko je stigao prvi. Jednostavno, svaki je na svoj način vrlo specifičan i zato ti je drag.

S kim najviše volite glumiti?

Jako često glumim s Tarom Rosandić, zatim s mojim kolegom Nikšom Arčaninom iz Splita- igrali smo valjda u 10, 15 predstava zajedno i skupa smo studirali, baš se super kužimo i s njim mi je genijalno igrati. Iskreno, rijetko kad mi se dogodilo da mi s nekim nije dobro igrati. Kao, da mi je baš ono: "Isuse Bože, ovo ne funkcionira..." Zapravo, ne sjećam se da mi se to ikada dogodilo, možda i ako se dogodilo, potisnuo sam to. Znaš, pamtim samo sretne dane..

Glumac nije mogao odabratizmeđu Splita i Zagreba budući da u oba grada pronalazi dovoljno dobre strane koje ga privlače:

U Splitu sam proveo devet godina života i u Splitu sam napravio prve profesionalne glumačke korake, doživio sam prve uspjehe, dobio prve nagrade.. Jako puno stvari mi se dogodilo u Splitu. A onda opet s druge strane, Hrvatska je jako centralizirana i sve što se događa, događa se u Zagrebu. Recimo, sve produkcije su smještene u Zagrebu i ti ako želiš snimati i raditi, ti to nećeš raditi u Splitu. U Splitu ima beskrajno talentiranih glumaca za koje ljudi u Zagrebu uopće ne znaju zbog toga što nisu na televiziji i to je na neki način malo frustrirajuće za glumce. U Splitu mi je bilo predivno do trenutka kad mi je prestalo biti predivno. Kad sam skužio: "Aha, to je sad to, sad sam napravio sve predstave i to će sad tako izgledati do kraja mog radnog vijeka" što me zapravo nije zadovoljavalo i onda sam dao otakz i vratio sam se u Zagreb. Trenutno mi Zagreb odgovara puno više,a tko zna, možda za 2 godine odem negdje van.

Što mislite, gdje je najteže glumiti- u kazalištu , na filmu ili u seriji? Nemojte podcjenjivati ni jedan format izvođenja glumačke umjetnosti jer svaki je jednako poseban i zahtjevan te svaki ima svoje prednosti i nedostatke. Marko Petrić nam je to i pojasnio:

Joj, to je isto kao da te pitam voliš li više slano ili slatko.. Kužiš, kad mi paše, volim više slano, kad mi paše, volim više slatko. Volim i jedno i drugo. Kazalište je predivno zbog toga što je jako neposredno. Tu su sad neki živi ljudi i ti vidiš njihove reakcije, događa se sad. Kad uspije neka scena pa ti čuješ njihove reakcije, to je predivan osjećaj, to se stvarno ne može ni sa čime usporediti.. Npr. Dok si u kazalištu, imaš dva mjeseca probe, onda izlazi ta premijera i ti si na toj premijeri nervozan... Poslije prođe premijera, a ti kasnije moraš odigrati još

pedeset predstava. I na kraju krajeva, tko nije video tu predstavu, pet godina nakon što se ta predstava skine.. Ništa se nije dogodilo. Tipa, sad da ja vama pričam: "Znate vi kad sam ja 2009. igrao predstavu, to je bilo tako dobro... ", nikome to ništa ne znači i zato je tu kazalište poprilično nehumano, ali to je zapravo elitistička umjetnost. Pitanje trenutka. To se dogodilo sad, ispred ovih ljudi i nikada više.

Opisivao je Marko takvim riječnikom jednu meni od najdražih stvari na svijetu. Vidi se da zaista voli glumu i da zaista uživa govoriti o kazalištu. Za glumca, mislim da je bivanje na pozornici jedna od stvari koja najvi[e] oslobađa.

Vratimo se na glavnog glumca u ovom dijalogu i njegovom uspoređivanju dvije ljubavi

A s druge strane, kada snimaš film ti uložiš određeni trud, koji je, neću reći manji, ali u filmu trebaš zapravo koristiti puno manje sredstava. Evo, sad sam prvi put imao to iskustvo gdje sam igrao glavnu ulogu u filmu. I sad je bila premijera tog filma. Mi smo taj film snimali 2016. godine. Ja sam zaboravio što se dogodilo, u međuvremenu sam snimio seriju, napravio pet predstava... I dodeš na premijeru tog filma i boli te briga jer se ništa ne može promijeniti, sve je već odglumljeno. I svi ti govore nešto kao: "Sjajno! Odigrao si ovo super!", a ja govorim thanks, a ne sjećam se uopće kad sam to odigrao ... Dok je u kazalištu sve u „real timeu“.

A serije?

Pa serija je totalno drugačiji format. Serije su najmanje ugodne možda za raditi. Zbog toga što se snima jako puno. Npr. Sapunica ima oko 160 epizoda. 160 epizoda je 160 sati materijala. Ti da bi snimio 160 sati materijala, moraš snimiti barem 250 sati materijala da bi se to moglo svesti na 160.

Marko Petrić nam ovaj cijeli koncept objašnjava ovako: 8 mjeseci se snima po 12 sati dnevno(osim nedjelje), ustajanje je oko 4:00h, 4:30h ujutro, snimanje počinje od 7 ujutro, dakle u 7 si ti već na setu, našminkan, pali se kamera, itd. Snima se do 19.00h navečer.

Snimanje serija je prilično intenzivno iskustvo, ali uči te brzini, preciznosti, koncentraciji i pomicanju vlastitih granica. To je meni zapravo jedno od

najvrijednijih iskustava koje sam imao. Sada imam osjećaj da mogu raditi bilo što jer je stvarno jako zahtjevno.

Glumac ne voli kada ljudi to podcijenjuju:

Glumio je u sapunicama.. dodaje sarkastično povišenim glasom. Uspoređuje zatim film i seriju:

Prijatelju dragi, kad ti snimaš film pa snimaš dvije scene dnevno, dođeš snimati sapunicu i snimaš 22 scene dnevno. Znaš ti koliko je 22 scene dnevno? To ti je ovakav plik stranica koje ti moraš naučiti...

Pokazujući rukama 10 cm

...Nitko te ne pita kako ćeš to naučiti, ti to moraš naučiti jer si tu i plaćen si za to. Normalno da u toj brzini nećeš toliko kvalitetno to naučiti. I onda svi komentiraju da su filmski glumci bolji. Ajde, stavi ga u situaciju gdje treba odigrati 2 scene dnevno pa čemo vidjeti.

Na kraju zaključuje da svakom glumcu leži pojedini format- kazalište, film ili serija. Nešto što najviše vole. On, kaže, voli sve. Sve pomalo.

Malo čemo sada uroniti u svijet uloga. Pitali smo ga koja mu je uloga bila najdraža.U smislu da je užitak bio pripremati se te graditi lik.

Mislim da je prva uloga u kojoj sam trebao izgraditi neki karakter bila uloga djeteta u predstavi „Moje dijete“ 2009.g. Tu sam se prvi put odmaknuo nekako od sebe. Igrao sam klinca, a imao sam 21 godinu .

Gledajte sada kojom rečenicom mi je otvorio nove vidike prema kazalištu i filmu. Jednostavnom i očitom, ali meni zadivljujućom. Vratimo se u kazalište malo, još samo malo...

U kazalištu ti postoji ta, kao, konvencija... Ti kažeš da si kralj i ljudi ti vjeruju da si kralj. Ne moraš zaista biti kralj. Ja sam sada žirafa, glumim žirafu. Ja kažem da sam ja sada dijete pa prihvatom konvenciju da sam ja dijete. Nije ono: „Ali ti nisi dijete!“, pa logično da nisam dijete, nisam ni Nikola Tesla pa ga glumim...

Vidite? To mi je dalo materijala za razmišljanje. Mi smo sada u kazalištu i glumimo tu nekakv trg, neku gostionu, neki tramvaj. Ali toga nema. Idemo u

kazalište gledati kako neki ljudi zamišljaju da je to tu, a zapravo nije. U filmu možemo vidjeti pravu gostionu, trg, tramvaj. Mislim da je to još jedna čar kazališta. Što će nam umjetnost kad nam ne potiče maštu i razmišljanje? Glumci vas potpuno uzmu, uvjere vas da je njihovo bivanje zapravo u drugom vremenu i prostoru, a ne na crno obojanoj pozornici s par paravana i rekvizita. Vi im želite vjerovati. Oni su predobri u tome. Pomognu vam pobjeći. Tu ste, a niste...

Ispričavam se, malo sam se zanijela, vratimo se na Markove uloge:

Tu sam dobio nagradu. Malu Juditu na Splitskom ljetu. Prvi put mi se takvo nešto dogodilo, meni netko uručuje nagradu za nešto... Wow! Onda, iza toga mi je bila uloga Danijela u „Adio kauboju“ iz 2012.g. (tekst: Olja Savičević Ivančević). Nakon toga sam glumio ulogu Marka (nasmije se) u predstavi „Glazbatorij“, jedna dječja predstava za koju sam isto dobio neku nagradu glumišta. Sa Ksenijom Zec i Sašom Božićem smo radili tu predstavu. Ja uopće nisam ni osjetio da radimo tijekom tog cijelog procesa. Svaki dan sam dolazio na probe, ono, mokra majica, umoran, ali imao sam osjećaj kao da se zezamo. U određenoj mjeri, bacali smo šale u određenom smjeru i tako smo napravili cijelu predstavu. Igrali smo tu predstavu 50, 60, 70 puta..

I da, dosadi mu toliko puta igrati istu ulogu.

Glumac kaže da kod glume voli razbijati svoje obrasce ponašanja koje je usvojio kao Marko Petrić:

Više me privlači igrati likove koji su potpuno drugačiji od mene. Mislim, uvijek igraš sebe i nikad ne možeš sebe izgubiti te si uvijek ti ti, samo u drugačijim okolnostima drukčije postupaš.

Petrić za sebe ne misli da je slavan. Pitali smo ga smeta li mu slava, no on uopće nema dojam da je slavan.

Ne znam što znači točno slavan. Ja ni ne znam kada me netko zna. Ja sjednem u taksi, platim taksi i izadem van. Rijetko kad mi se desi, evo jučer mi se npr. Dogodilo da sjednem u taksi i pričam s vozačem i prije nego što izadem, on se meni okrene i pita me: "A reci mi, snimaš li šta novo?" Aha, on zna tko sam ja.. A, pa, cool... Valjda se to moje javno pojavljivanje pojačalo s tom pojmom Instagrama i društvenih mreža i otkada imam te društvene mreže, tu i tamo

dobijem neku poruku ili nešto, ali ne smeta mi. Najčešće su to lijepe situacije kad me netko prepozna...“

A poruka mladima? Poruka mladima koji žele odrasti u glumce?

Pa sad, isplati li im se... Ako žele slavu i lov u onda im se možda ne isplati, a ako se žele suštinski baviti tim poslom... Vidi, to je toliko individualna stvar. Ja imam kolega koji su megauspješni, zarađuju jako velike novce, genijalno žive i ubijaju se od posla, a s druge strane, imam kolege koji su beskrajno talentirani, a nemaju posla ni love... Moraš shvatiti da ako se nečime želiš baviti, moraš biti „one man band“. Trebaš biti vlastit producent, vlastiti casting manager, vlastiti redatelj.. Moraš biti sve zapravo. Whole package. Moraš se znati prodati, a nakon što se prodaš, moraš opravdati to što si prodao. Većina ljudi ima problema s pristupom - ne znaju kako bi ili što bi, a onda se nadu u toj situaciji i briljiraju, a neki predstavljaju sebe kao nešto i dođe do situacije kad bi trebali pokazati nešto i nemaju to nešto što treba...

Glumac savjetuje da dobro ispitamo motive zašto se nečime želimo baviti. On je već na akademiji razmišljaо gdje će dalje, upoznavao se s ljudima i zapravo nije ni osjetio taj kraj fakulteta i početak posla jer je već bio u „igri“.

Savjet koji bi dao generaciji koja je nešto mlađa od njega?

Nemojte gledati YouTube klipove. Od YouTubera koji nemaju sadržaja. Gledajte pametne YouTube klipove... Ja sam tek sada skužio da postoji ta cijela scena YouTubera i toga svega. Uopće nisam znao da to postoji. Mislio sam da zato što sam mlađ, kužim se s mlađim ljudima, ali onda skužim da postoji nešto što je ispod mog radara. I kad sam video sadržaj toga:

“E, danas je challenge...subscribe and like...“ – dodaje sarkastično povišenim glasom.

Ljudi jel vi mene zezate, što je ovo? Pa dobro, i mi, kad smo bili klinci, smo radili gluposti, ali sva sreća, nismo imali neki poligon gdje smo mogli javno objaviti svoje gluposti. To sada ostaje zapisano zauvijek i danas-sutra, kad odrasteš i nadeš posao, netko će te moći uguglati i pronaći te kako si idiot pred milijun ljudi. Mi smo bili idioti u četiri zida. I onda prođeš tu idiotnu fazu i sve je cool, nema zapisa, imaš clean record. Ja ne znam što će sada biti s ovom generacijom

od 12-13 godina... Pa menebole oči kad to vidim. Pa mozak. Pa onda mi utrne. Grozno.

Neka od kazališta gdje je Marko Petrić glumio/glumi ili gostovao/gostuje:

Gavella, Teatar &TD, HNK Split, HNK Zagreb, PlayDrama, Žar ptica, sva splitska kazališta.

Za kraj smo mladog glumca pitali je li mu neugodno glumiti ljubavne scene zato što smo mi tinejdžerice i takve stvari nas zanimaju.

Kad si stvarno u toj situaciji, onda je to sve izrežirano, iskoreografirano, nema tu sad nekog prostora da se tu događaju neke stvari koje bi mogle biti neugodne. Ti kad snimaš, to sve izgleda jako nježno, delikatno i intimno, ali tu ti je još trideset ljudi koji bulje u tebe i uopće ti nije neugodno. A u kazalištu- sad vam možda spoilam neke stvari- isto je nekako razbijena ta romantika. Konkretno, kad sam igrao Romeoa, ti šapućeš na uho Juliji neke stihove, a npr. HNK ima 600 mjesta i tebe 600 ljudi treba čuti i oni koji sjede gore u galeriji, ti trebaš do njih dobaciti glasom i to je u principu to da ti stojiš Juliji kraj uha i urlaš na to isto uho...

Moj intervju s Marko Petrićem je bio je dosta zabavan, ali i zastrašujuće iskustvo budući da mi je to bio prvi intervju i još s takvim talentiranim glumcem koji je postigao toliko puno sa zapravo toliko malo godina. Otkrivanje svakakvih čudesnih i manje poznatih stvari o svijetu glumaca i kazališta mi je stvarno uljepšalo ovu cijelu godinu. Htjela bih se zahvaliti Marku Petriću što je pristao sjesti i razgovarati s dvije poprilično neprofesionalne djevojke i što nam je otvorio oči u nekim pogledima. Hvala profesorici koja je odobrila ovu ideju za intervju te Katarini Perić bez čije pomoći ovo ne bih uspjela. Nadam se da ste uživali i otkrili dosta toga.

Više smo se fokusirali na glumu i kazalište, a malo manje na neke druge stvari koje možda zanimaju neke ne baš tako umjetničke duše.

Hvala,

Fanita Majhen, 2.B

Zašto mladi više ne čitaju knjige?

Zašto mladi više ne čitaju knjige?

Naime živimo u takvom svijetu da kada pojedinac čita knjigu ljudi reagiraju kao da ima dvije glave i pitanje za milijun dolara je zašto je to tako.

Možda je to zbog školstva? Zbog tehnologije? Ili samo mladi odbijaju čitati?

Od osobe do osobe odgovor je drugačiji. Neki ipak samo zbog društva, ali činjenica je da e-reader zamjenjuje dobre stare knjige. Knjige u kojima se možemo izgubiti, ali i pronaći. Knjigama možemo proputovati cijeli svijet, vidjeti nezamislivo i osjetiti nadnaravno.

Ali ipak neki ljudi nikada neće to osjetiti. Možda zbog školstva i te prisile da čitamo ono što nas ne zanima, ono što nas uči da je čitanje nešto naporno, nešto što se mora i kada shvatimo tu knjigu na svoj način oni nas trpaju u nekakav kalup gdje svi moramo misliti isto; ispunjavati sva pitanja sa istim odgovorima.

A možda je ipak stvar u roditeljima. Stvar u odgoju, zapravo. Kao netko tko je odrastao u kućanstvu u kojem je čitanje knjiga bilo prirodno kao i disanje, mogu reći da ja sama ne mogu zamisliti da ne pročitam barem jednu knjigu mjesecno. Ali ipak to sam samo ja. Jedna od nekoliko desetina koja je takvog mišljenja.

Ali, gdje je rješenje?

Možda ako se nešto promjeni u školstvu? Kod kuće? Ili u društvu?

Što bi bilo kada bismo i mi mogli sami birati svoje lektire? Kada bismo mogli doživjeti knjigu kako mi želimo. Bila ona i neka obična crtica tamo nekog davno zaboravljenog i nebitnog pisca. Ništa zapravo nije bitnije od toga da mi imamo svoju slobodu.

Helena Tučkorić, 4. F